

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci žalobce: **KonekTel, a.s.**, se sídlem Pražská 152, Pardubice, zastoupeného JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8 Karlín, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 1926/7, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: a) Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, b) RCD Radiokomunikace spol. s r.o., se sídlem U Pošty 26, Staré Hradiště, o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 29. 12. 2014, č. j. ÚOHS-R56/2014/VZ-27707/2014/323/RBu,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení
- IV. Osoby zúčastněné na řízení a) a b) **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 5. 3. 2015 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 29. 12. 2014, č. j. ÚOHS-R56/2014/VZ-27707/2014/323/Rbu (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 4. 2. 2014, č. j. ÚOHS-S494/2013/VZ-2466/2014/521/Hku/MKb (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), kde byl zamítnut návrh žalobce podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném pro projednávanou věc, a to ve znění do 31. 12. 2014 (dále též „zákon o veřejných zakázkách“). Žalobce navrhoval přezkoumání úkonu zadavatele – Vězeňská služba České republiky, učiněných v nadlimitní veřejné zakázce „*Rámcová smlouva – pořízení radiostanic*“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 6. 3. 2012, pod ev. č. 208826 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 17. 3. 2012 pod ev. č. 2012/S 54 – 088144. Předmětem plnění veřejné zakázky je „*Dodávka ručních a základnových radiostanic včetně příslušenství*“ s předpokládanou hodnotou 25.000.000 Kč bez DPH.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

[2] Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávném právním posouzení věci a to z důvodu špatného posouzení podmínek žalovaným týkající se použití subjektivních hodnotících kritérií při výběru nejvhodnější nabídky. Dále brojí proti nedostatečnému způsobu vypořádání konkrétních námitek týkající se procesu hodnocení nabídek. Závěrem namítá nesprávné posouzení podmínek, za kterých může hodnotící komise delegovat hodnocení nabídek na expertní skupinu.

[3] Žalovaný se k věci vyjádřil podáním doručeným soudu dne 13. 5. 2015, ve kterém odkazuje na napadené rozhodnutí a dále konstatuje, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „Úřad“) dle judikatury přezkoumává pouze rámeček hodnocení. K námitce týkající se délky antény žalovaný uvádí, že jde o námitku nedůvodnou, jelikož namítaný rozdíl 12 bodů je v rámci celého dílčího kritéria a tento rozdíl tak není způsoben pouze délkou antény. K námitce žalobce, že s konkrétními požadavky přišel až ve fázi hodnocení nabídek, Úřad konstatuje, že z protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 25. 6. 2013, ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek z téhož dne a rovněž z rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky z 1. 7. 2013 vyplývá, že zadavatel při hodnocení nabídek postupoval v souladu se zadávacími podmínkami a body k nabídkám, resp. dílčími kritériím přidělil podle stanovených vzorců, přičemž nehodnotil žádné další neuvedené požadavky, které by nebylo možno ze zadávacích podmínek jednoznačně dovodit. K námitce týkající se uživatelských vlastností softwaru radiostanic žalovaný odkazuje na napadené rozhodnutí a dodává, že obecně bude pro českého koncového uživatele zcela jednoznačně jednodušší, intuitivnější a přehlednější software v českém jazyce. Žalovaný nepovažuje hodnocení tohoto subkritéria jako nesouladný se zadávací dokumentací či zákonem.

III. Posouzení věci krajským soudem

[4] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Dospěl k závěru, po nařízeném soudním jednání, že žaloba **není důvodná**, že napadené rozhodnutí žalovaného **bylo vydáno** v souladu se zákonem.

[5] Na nařízeném soudním jednání účastníci řízení setrvali na svých tvrzeních a odkázali na písemná vyhotovení.

[6] Krajský soud se nejprve zabýval námítkou nepřezkoumatelnosti. Žalobce namítá, že se žalovaný nezabýval dostatečně jeho námítkou týkající se hodnocení výměny akumulátoru u radiostanice v rámci hodnocení hodnotící komise.

[7] V napadeném rozhodnutí je v odst. 54 na str. 12 jednoznačně uvedeno, že „z hlediska transparentnosti provedení způsobu hodnocení nabídek, konkrétně parametru snadné a rychlé výměny akumulátoru uvádím následující. Hodnotící komise, resp. expertní skupina posuzovala vzorky, které jí byly předloženy všemi uchazeči ve stejném rozsahu, a to sestávající se z korpusu radiostanice, 1 klipsny, 1 akumulátoru a 1 rezervního akumulátoru. Konstatují, že ze zadávací dokumentace nevyplývá, že zadavatel stanovil, s jakým příslušenstvím a jakou procedurou má být zkouška výměny baterie provedena. Rovněž v zadávací dokumentaci není stanoveno, že by hodnocení vzorků mělo proběhnout i tak, že bude do hodnocení rychlosti a snadnosti výměny akumulátoru počítat i rychlost či snadnost výměny klipsu, jak namítá navrhovatel. Z logiky věci tedy zadavatel, jak správně Úřad uvádí v bodu 88 odůvodnění napadeného rozhodnutí, musel zkoušku provést se vzorky nabídnutými v rámci nabídky, což také odpovídá plnění, které v rámci veřejné zakázky požadoval.“ Dále žalovaný uvádí v odst. 55 na str. 12 napadeného rozhodnutí, že „co se týče způsobu hodnocení provedeného hodnotící komisí, resp. expertní skupinou, týkající se rychlosti a snadnosti výměny akumulátoru, dodávám, že z přílohy Postup hodnocení expertní skupiny dodaných ručních radiostanic ve vztahu k tomuto parametru je jednoznačně seznatelný detailní popis ergonomie akumulátoru a zároveň jsou mezi jednotlivými vzorky uchazečů zdůrazněny technické odlišnosti při procesu výměny akumulátoru, na základě kterých byly uchazečům uděleny příslušné počty bodů jednotlivými členy expertní skupiny.“

[8] Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, přestože žalovaný částečně odkazuje na bod 88 předešlého rozhodnutí, z jakého důvodu má za to, že námitka žalobce, týkající se nedostatečného odůvodnění hodnocení výměny akumulátoru, je nedůvodná. Je seznatelné na základě jakých podkladů došel k zamítavému závěru a především je očividné, že se námítkou žalovaný zabýval a v napadeném rozhodnutí se s ní vypořádal.

[9] Z výše uvedeného je patrné, že **napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti**, jelikož žalovaný vypořádal námitku, kterou žalobce v odvolacím řízení vznesl. Její vypořádání je dostatečné. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že se žalovaný s celým případem důkladně seznámil a neopomenul žádné skutečnosti, které jsou v dané věci podstatné. Je evidentní, že žalovaný výrok rozhodnutí řádně odůvodnil, je nepochybné, kdo jsou účastníci řízení, rozhodnutí neobsahuje žádnou vnitřní rozpornost

v hodnocení žalovaného, když celá právní argumentace vede ke stejnému závěru, odůvodnění obsažené v napadeném rozhodnutí je vyčerpávající a žalovaný se vyjadřuje ke všem námitkám žalobce, přičemž veškerá tvrzení žalovaného mají oporu ve správním spise. Krajský soud konstatuje, že napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatečném vypořádání námitek podaných v odvolání.

[10] Žalobce dále brojí proti posuzování subjektivního kritéria, které považuje za netransparentní. Zdůrazňuje především délku antény, která byla pro zadavatele zásadní, ale žalobce tvrdí, že pro uchazeče bylo hodnocení tohoto kritéria zcela nepředvídatelné, jelikož to nebylo výslovně uvedeno v zadávací dokumentaci. Totéž namítá u uživatelských vlastností software, kdy žalobce nemohl vědět, že zadavatel požaduje menu v českém jazyce. Žalobce konstatuje, že konkrétní požadavky měl, přímo musel, zadavatel vtělit již do zadávacích podmínek.

[11] Zdejší soud konstatuje, že transparentnost je porušena tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele (srov. např. rozsudek nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159). Zadávací dokumentace není transparentní, pokud jsou zadávací podmínky nejasné nebo následně umožní více výkladů pro výběr nejvýhodnější nabídky (kdy bude fakticky jen na zadavateli, aby libovolně prohlásil, který výklad je správný, a kdo bude tedy vybrán), pak je postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky reálně nekontrolovatelným (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2015, č. j. 2 Afs 174/2015-45). Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 25. 3. 2009, č. j. 2 Afs 86/2008 - 222, tato skutečnost vylučuje, aby byla dodržena zásada transparentnost zadávacího řízení. V nyní posuzované věci však k takovému postupu nedošlo.

[12] Zadávací podmínky jsou jednoznačné a dostatečně určité. Samotné odůvodnění expertní skupiny v rámci hodnocení subjektivních kritérií je dostatečné, logické a je evidentní, z jakých důvodů dospěla ke konečným závěrům. Konečné závěry expertní skupiny jsou tak dostatečně přezkoumatelné a je zřejmé, že se nejedná o libovůli jednotlivých členů expertní skupiny, nejedná se ani o závěry, které by byly excesivní. I postup, kterým docházelo k posuzování dílčích subjektivních kritérií, byl jasně specifikován. Zdejší soud dále poukazuje na to, že v rámci subjektivních hodnotících kritérií zadavatel přihlédl k závěrům expertní skupiny, což potvrzuje to, že má zájem na tom, aby subjektivní kritéria byla posouzena osobami k tomu způsobilými. Veškeré požadavky zadavatel do dokumentace vtěpil a nehodnotil žádné prvky, které by v zadávací dokumentaci uvedeny nebyly.

[13] Žalobce v žalobě odkazuje na rozsudek zdejšího soudu č. j. 62 Ca 77/2008-45 ze dne 4. 11. 2010, ze kterého vyplývá, že zadavatel má upřednostňovat objektivní hodnotící kritéria. Ze zadávací dokumentace plyne, že bude hodnocena cena 1 kusu základové radiostanice a 1 kusu ruční radiostanice v Kč bez DPH s hodnotou 60 %, technické a užité vlastnosti ručních radiostanic v hodnotě 30 % k celku a dále záruční servis v hodnotě 10 %. V rámci celkového hodnocení produktu jsou subjektivní hodnotící kritéria v hodnotě 15 %. Je evidentní, že v projednávané veřejné zakázce byla upřednostněna objektivní hodnotící kritéria.

[14] Ze zadávací dokumentace (č. j. VS 2/001/2012-50/Práv-VZ/570) jednoznačně vyplývá, že u technických a užitných vlastností ručních radiostanic (hodnota celkem 30 %) budou hodnoceny vlastnosti, a to 1. uživatelská vlastnost SW (25 %), 2. ergonomické vlastnosti radiostanice (25 %), 3. hmotnost radiostanice (25 %) a 4. kapacita AKU (25 %), přičemž v zadávací dokumentaci je uvedeno, že „*hodnotící komise bude u 1. vlastnosti (uživatelské vlastnosti SW 25 %) hodnotit rozsah možností zadavatele nastavit si jednotlivé parametry radiostanic (např. nastavení výkonu na jednotlivých kanálech, nastavení programovatelných tlačítek, nastavení parametrů kanálů apod.). Hodnotící komise bude lépe hodnotit takový SW, který bude intuitivní, přehledný a bude umožňovat snadnou a časově nenáročnou změnu parametrů radiostanic. Hodnotící komise bude u 2. vlastnosti (ergonomické vlastnosti radiostanice 25 %) hodnotit tvar a rozměry nabízených radiostanic, vhodnou dostupnost ovládacích prvků, zejména s důrazem na snadnou a rychlou dostupnost tlačítka Emergency. Provedení radiostanice musí umožnit rychlé uchopení a použití. Hodnotící komise bude nejlépe hodnotit radiostanici, která svým tvarem, rozměry, umístěním tlačítek a snadnou výměnou akumulátoru nejlépe splní požadavky zadavatele kladené na každodenní náročný provoz radiostanic v podmínkách Věžeňské služby.*“

[15] Vymezení technických a užitných vlastností ručních radiostanic splňuje požadavky uvedené v ustanovení § 6 zákona o veřejných zakázkách a to, že zadavatel musí dodržovat základní zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Technické a užitné vlastnosti ručních radiostanic mají hodnotu v celkovém posouzení nabídky 30 %. Jednotlivé vlastnosti hodnocené v rámci technické a užitné vlastnosti ručních radiostanic (výše uvedené čtyři dílčí vlastnosti) má každá z dílčích kritérií váhu k celkovému hodnocení radiostanice 7,5 %. Ze zadání zadávací dokumentace je jednoznačné, jaké parametry budou hodnoceny. Zadání je dostatečně srozumitelné, logické, s obecným vymezením, které umožňuje rovné zacházení se všemi účastníky a především nelze ze zadání dovozovat žádné znaky případné diskriminace. I přestože se jedná o nečíselná kritéria, zadavatel dostatečně jasně vymezil, jaká kritéria budou hodnocena, a uvedl výpočet, jak bude vypočten konečný výsledek pomocí vzorce. Je tudíž nepochybné, že zadávací dokumentace, jak bude zadavatel v rámci hodnocení nabídek postupovat. Je pravdou, že se jedná o kritéria, která závisí na subjektivním posouzení jednotlivých hodnotitelů. V tomto případě je pak zásadní, aby odůvodnění jednotlivých závěrů u posuzování nečíselných kritérií nabídek bylo jednoznačné, přezkoumatelné, srozumitelné a bylo zřejmé, z jakých důvodů došel hodnotitel k určitému závěru.

[16] Zdejší soud konstatuje, že ze zadávací dokumentace je nepochybné, jaké jednotlivé parametry bude hodnotící komise hodnotit a na které parametry bude hodnotící komise především klást důraz, přičemž je součástí i tvrzení, které radiostanice budou hodnoceny lépe. U uživatelských vlastností softwaru je zdůrazněno, že zadavatel požaduje především intuitivní, přehledný systém. Námitka žalobce, že není v zadávací dokumentaci jednoznačně uvedeno, že systém musí být v českém jazyce, je zcela nedůvodná. Je pravdou, že ze zadávací dokumentace výslovně neplyne, že zadavatel požadoval systém v českém jazyce. Obecně však lze předpokládat, že v případě, kdy je zadavatelem Česká republika, bude systém v českém jazyce intuitivnější, neboť ovládání produktu je pak pro uživatele jistě snazší a samotný systém je pro uživatele přehlednější, a to na rozdíl od systému v cizích jazyce. Účastník nemůže, pokud usiluje o zakázku s českým zadavatelem, předpokládat, že, když

v zadávací dokumentaci není výslovně uvedeno, že má být systém v anglickém jazyce, tak jej v anglickém jazyce poskytne a následně tvrdit, že se jedná o nečekané hodnocení. Naopak dodání systému v anglickém jazyce pro českého dodavatele je zřejmou odlišností, kterou by jistě zadavatel musel v zadávací dokumentaci dostatečně zdůraznit.

[17] Ze závěrů hodnotící komise u radiostanice Vertex Standard VX-231 (dodané žalobcem) u hodnocení uživatelských vlastností software je uvedeno, že „*prostředí programu není v českém jazyce a vzhledem k vysoce odborným výrazům je tím zhoršena a ztížena orientace pro české uživatele (zaměstnanců VS ČR) a zvyšuje se pravděpodobnost chybného nastavení. Tato vlastnost je hodnocena na nízké úrovni. Ovládací tlačítka pro základní operace s radiostanicí jsou umístěna v panelu rychlé volby. Ostatní možnosti ovládání jsou přístupná pouze přes klasické rozbalovací menu. Ovládání programu, který je v anglickém jazyce, není možné hodnotit jako intuitivní a přehledné, protože některé úkony se musí provádět výběry požadovaných funkcí přes menu. Některé výběry se realizují i dvojitým kliknutím, což je těžké bez přečtení návodu zjistit. Hodnocená vlastnost je na nízké úrovni.*“ V rámci hodnocení uživatelských vlastností je však hodnoceno, jak je výše uvedeno, jakým způsobem lze se systémem pracovat, kdy expertní skupina zdůraznila, že je nutné pro realizaci některých výběrů i dvojitě kliknutí, které zřejmě považovala expertní skupina za zásadní, jelikož se prodlouží čas práce s radiostanicí. K českému jazyku uvádí, že se jedná o zhoršení a ztížení orientace. K tomuto závěru se však přidávají další důvody, proč je uživatelská vlastnost softwaru hodnocena na nízké úrovni. Absence českého jazyka tak není jediným negativním prvkem v rámci hodnocení uživatelských vlastností.

[18] Žalobce dále brojí proti hodnocení délky antény. V zadávací dokumentaci je výslovně uvedeno, že „*hodnotit tvar a rozměry nabízených radiostanic, vhodnou dostupnost ovládacích prvků, zejména s důrazem na snadnou a rychlou dostupnost tlačítka Emergency*“ a dále bylo výslovně uvedeno, že bude „*nejlépe hodnotit radiostanici, která svým tvarem, rozměry, umístěním tlačítek a snadnou výměnou akumulátoru nejlépe splní požadavky zadavatele kladené na každodenní náročný provoz radiostanic v podmínkách Vězeňské služby.*“ Ze zadávací dokumentace je tak zřejmé, že se bude hodnotit tvar a **rozměr**. Námitka žalobce je tak zcela nedůvodná, neboť žalobce mohl jednoznačně dovodit, že do rozměru a tvaru radiostanice nepochybně patří i délka antény a nejen pouze tělo radiostanice. Zadavatel tak dostatečně konkrétně a určitě vtělil do podmínek zadávací dokumentace svá očekávání, která však žalobce interpretoval odlišně, což nemůže být kladeno za vinu zadavateli.

[19] Zdejší soud na základě výše uvedeného konstatuje, že veškerá hodnocení a posouzení subjektivních kritérií jsou transparentní a je nepochybně jaké úvahy hodnotící komisi, resp. expertní skupinu vedly ke konečnému zhodnocení a posouzení. **Námitka žalobce** směřující proti hodnocení a posouzení subjektivních kritérií **je nedůvodná**.

[20] Žalobce brojí i proti hodnocení rychlosti a snadnosti výměny akumulátoru, jelikož má za to, že ze zadávacích podmínek neplyne to, že bude hodnocena i rychlost a snadnost výměny klipsny.

[21] Žalobce v rámci žaloby požaduje provedení důkazu a to ohledání radiostanice nabídnuté žalobcem a vybraným uchazečem. V zadávací dokumentaci bylo uvedeno, že bude „*nejlépe*

hodnotit radiostanici, která svým tvarem, rozměry, umístěním tlačítek a snadnou výměnou akumulátoru nejlépe splní požadavky zadavatele kladené na každodenní náročný provoz radiostanic v podmínkách Věžeňské služby.“ Hodnocení expertní skupiny k výměně akumulátoru uvádí, že „nasazení a vyjmutí baterie z radiostanice ztěžuje klipsna, která není připevněna na baterii, ale na korpusu radiostanice. Baterie je zajištěna proti vyjmutí pojistkou na spodní hraně radiostanice. Je třeba jednou rukou odklopit klipsnu a druhou odjistit pojistku a vyjmout uvolněnou baterii. Při vkládání baterie je třeba odklopit klipsnu, zasunout baterii a doklopnout ji do pojistky.“ Žalobce má za to, že technické řešení nabídnuté vybraným uchazečem vyžaduje k výměně akumulátoru i demontáž baterie z klipsny, což je třeba u hodnocení zohlednit.

[22] U vybrané radiostanice Kirisun PT5200-02 společnosti RCD Radiokomunikace spol. s r.o. je v hodnocení expertní skupiny u výměny akumulátoru uvedeno, že „k baterii je připevněna klipsna na opasek a lze ji tak snadno uchopit. Nasazení a vysazení baterie z radiostanice je velmi snadné, rychlé a intuitivní díky viditelnému a lehce ovladatelnému zajištění baterie, které je umístěno na těle radiostanice nad baterií. Vyjmutí baterie nic nebrání a po vysunutí pojistky lze baterii snadno vyjmout. Vložení baterie do kovového zámku na spodku těla radiostanice a zatlačení baterie do pojistky je baterie zajištěna. Není potřeba použití nástrojů ani vyvinutí velké síly.“ Tvrzení, že je třeba demontáž akumulátoru z klipsny u vybrané radiostanice, nevyplývá z posouzení expertní skupiny. Zásadní v projednávané věci u tohoto dílčího kritéria bylo, dle zadávací dokumentace „snadná výměna akumulátoru“. Ve vyjádření zadavatele k návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 2. 9. 2013 je zadavatelem k výše uvedené námitce konstatováno, že „k již, v dosavadním řízení, uplatněné námitce posuzování radiostanic z hlediska výměny akumulátoru lze poznamenat, že expertní skupina jasně poukázala na ztížený způsob výměny akumulátoru u radiostanice nabídnuté stěžovatelem. Detailně popsala ergonomii jejího vyjmutí a poukazovala na nevhodnost technického řešení ve zprávě. Tvrzení stěžovatele, že výměna akumulátoru vítězné radiostanice musí zahrnovat také výměnu klipsu je zcela chybná, když radiostanice může být používána jak při nošení na klipsu, tak při nošení v pouzdře, případně v kapce a je pouze na rozhodnutí uživatele radiostanice, zda bude mít např. dva akumulátory vybavené klipsem, nebo oba akumulátory bez klipsu. Ke stěžovatelem zmíněnému neobjektivnímu hodnocení výměny akumulátoru ve srovnání s jiným vzorkem, které považuje jako rovnocenné, zadavatel konstatuje, že tvrzení není pravdivé, protože mechanismus zajištění a vyjmutí baterie je podstatně odlišný.“

[23] Ze zadávací dokumentace tak vyplývá, že zadavatel posuzoval výměnu baterie. Hodnocení výměny baterie byla hodnotící resp. expertní skupinou posouzena a ohodnocena. To, že je na samotné baterii připevněna klipsna, je pro posouzení podmínky uvedené v zadávací dokumentaci nepodstatné. Jak uvádí sám zadavatel, je možnost mít radiostanici i v kapse, a proto není nutné ani klipsnu využívat, nejedná se o pevnou součást radiostanice. Z tohoto důvodu zdejší soud považuje provedení důkazu ohledáním radiostanic za zcela nadbytečné a pro projednávanou věc bezpředmětné, jelikož by tím nedošlo k novým zjištěním, která by nebyla již uvedena ve spisovém materiálu. **Námitka žalobce** týkající se hodnocení rychlosti a snadnosti výměny akumulátoru je **nedůvodná**.

[24] Žalobce ve své závěrečné námitce tvrdí, že hodnotící komise přenesla nezákonně hodnocení nabídek na expertní skupinu. Ustanovení § 76 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách uvádí, že hodnotící komise může pro posouzení nabídek využít přizvané poradce, kteří nesmí být ve vztahu k veřejné zakázce a k uchazečům podjati; o tom je přizvaný poradce povinen učinit prohlášení podle § 74 odst. 7. Ustanovení § 74 odst. 8 a § 75 odst. 6 platí obdobně.

[25] Ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek dle § 80 zákona o veřejných zakázkách uvádí hodnotící komise, že nabídky byly hodnoceny dle § 78 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách podle ekonomické výhodnosti nabídky v rámci čtyř kritérií. U kritérií týkající se technické a užitné vlastnosti ručních radiostanic přihlédla k odbornému stanovisku nezávislé expertní skupiny. Zdejší soud však konstatuje, že závěrečné hodnocení a posouzení provedla hodnotící komise. Z jednotlivých protokolů o jednání hodnotící komise vyplývá (jednání ze dne 26. 4. 2013, ze dne 5. 6. 2013 a ze dne 25. 6. 2013 v 10:00), že komise posuzovala a projednávala jednotlivé nabídky uchazečů a ze správního spisu naopak nevyplývá tvrzení žalobce o tom, že hodnotící komise předložené vzorky nehodnotila. Toto tvrzení žalobce ničím nedokládá.

[26] Expertní skupinu lze v rámci zákona o veřejných zakázkách považovat za tzv. „přizvaného poradce“ dle ustanovení § 76 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách. Jedná se o skupinu odborníků (poradců), kteří sami přímo o věci nerozhodují a především za výsledek konečného rozhodnutí nezodpovídají. Záleží na hodnotící komisi, zda a jaké podklady použije ke svým konečným závěrům týkající se hodnocení produktů. Hodnotící komise tak nepřekračuje zákonem stanovené hranice a samotný zákon jí umožňuje využít jako podklad stanoviska nezávislé skupiny (odborníků). To, že se hodnotící komise ztotožňuje se závěry expertní skupiny, neznamená, že na expertní skupinu hodnotící komise delegovala své povinnosti. Hodnotící komise pouze přihlédla k výsledkům jejího zkoumání a dospěla k závěru, že se v konečných závěrech s expertní skupinou shodují. Zdejší soud konstatuje, že **námítka** žalobce, týkající se nezákonného delegování hodnocení nabídek na expertní skupinu, je **nedůvodná**.

IV. Shrnutí a náklady řízení

[27] S ohledem na vše shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou a zamítl ji postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[28] Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, protože soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, nebylo proto možné jim přiznat právo na náhradu nákladů řízení, jelikož jim žádné náklady ve smyslu § 60 odst. 5 věta první s. ř. s. nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. března 2017

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kristýna Pejčochová